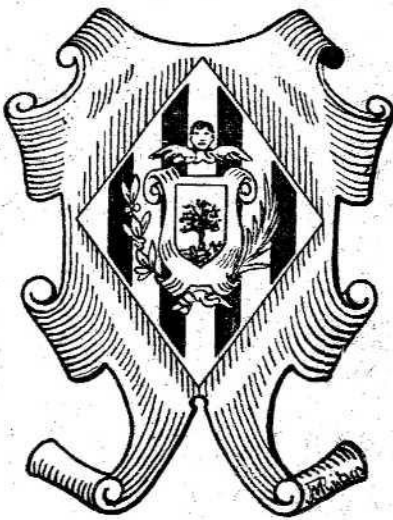

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 cèntims :: Atrassat, 20

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITTITS: 15 CÈNTIMS LÍNEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Els platans d'una Rambla

Una vegada, no sé on, vaig llegir que'l plátan és un arbre que pertany a la família dels arbres gegants, d'aquí la seva plantació a passejos i carreteres i per això esdevé generalment l'arbre escullit per adornar aquells llocs on la urbanització hi és ampla. Volguer doncs convertir els plátans en arbre reduït és un acte contra natura; podeu tallar-li al plátan tantes rames com vos sembli, al venir la nova brostada els pollancs hi surten tots ells drets vers el cel, talment com un feix de baionetes.

Mes l'home s'ha entocudit en que'ls plátans han de semblar paraigües, i fa tots els possibles per a que les rames creixin i s'allarguin horitzontalment, ja que s'assegura que fent-ho així és la manera més dreta per a assolir una delitosa sombra a l'estiu. Les seves raons tindran els que així ho creuen i així ho practiquen; mes el cert és que jo, i la majoria de llegidors, sabem d'una vila on hi ha un bonic passeig, encara que molt abandonat, al que hi foren plantats plátans per a que hi fessin un tunel de verdor, ells es feren regularment grans, doncs tenen bon terrer i son regats abundantment, mes com que'ls plátans han de donar una bona sombra, per assolir aquesta ben maca i fresquívola diu que s'ha de fer tot el possible per a que'ls plátans s'encreuin. Resultats obtinguts: trenta anys d'espurgada i altres tants que'l sol, durant l'estiu, ve torrant els clatells dels que es passejan per aquell lloc.

Déu ens guardi però de criticar les tals podes; res hi entenem ni res sabriem dir sobre si elles han sigut o no ben fetes; però el cert és que trenta anys enrera aquell passeig tenia mes sombra que no avui i ho podem assegurar amb fotografies a la mà a qui no ho vulgui creure.

I si aquí fos parada la cosa, menys mal, però fa dues anyades que hom diu que per assolir la desitjada sombra caldria coronar tots aquells plátans. Cosa que esdevindrà realitat el dia menys pensat.

I, ves com son les coses, a nosaltres ens sembla que si no els hagués tocat mai ningú, aquells platans serien l'encant de tothom i fins haurien esdevingut com una cosa sagrada. Confesso però que potser dic una heretgia dintre'ls entesos en arboricultura, i repeteixo que defujo armar controversia sobre punt que desconec del tot i no vull embrancar-me amb armes de cavalleria. Ara, si és que ha d'arribar-se a la decapitació dels tals platans, vagi avui ja per endavant la nostra protesta més sorollosa. No podem fer-hi més, ens subleva sols el pensar que pot arribar a ésser portada a terme aquesta amenaça que sura per l'espai.

Déu ens guardi d'un ja està fet i ens ajudi a soportar la llarga turtura d'aquells suferts arbres, plantats per a proporcionar ombra i cada any enquetats a destrallades, precisament quan van a brotar, per obligar-los a semblar diferents del que son.

Si anessim a treure conseqüències i semblances entre coses nostrades i el tractament emprat amb aquells arbres, creguin que n'hi hauria per llarga estona Valdrà més, però, deixar-ho correr per avui; ens exposariem a llargues polèmiques i al buen callar le llaman Sancho com diu Cervantes al «Don Quijote».

J. BONAFÉ

IV

L'orgue del Vendrell

(Continuació)

Els gastos

Els gastos de l'orgue del Vendrell pujaren a 2.669 lliures 16 sous; (1) foren distribuïts de la manera següent:

Al mestre organer Lluís Scherrer amb sis pagos se li donaren 2.250 lliures contractades.

La fusta empleada costà: 235 lliures 3 sous i 9 diners.

Els ports de la fusta foren: 24 lliures 5 sous.

Per 8 riscles que es portaren de Vilafranca es pagaren: 14 sous.

Es pagà al fuster anomenat lo capiscol, per un jornal: 11 sous i 3 diners.

Per 10 jornals del fuster Josep Marqués: 4 lliures 10 sous.

A en Josep Socias de Bonastre per

4 quarteres de guix se li donaren 1 lliure i 6 sous.

A n'Isidre Rovira d'Albinyana per 5 quarteres de guix, se li donaren 1 lliura i 10 sous.

Un jornal per treurer runa: 7 sous i 6 diners.

A en Salvador Valdrís per 5 jornals de mestre de cases: 2 lliures.

A Jaume Socias per un jornal de mestre de cases: 12 sous.

Per 2 jornals que treballà un home per fer forats per a posar-hi les manxes: 15 sous.

Per el lloguer de la casa de Mossen Salvador Fons on hi varen treballar l'orgue: 4 lliures i 10 sous.

Joan Arqués per daurar l'escultura de l'orgue va cobrar: 40 lliures.

Per claus que's varen portar de Valls: 14 sous.

Es va pagar al manyà Francesc Sans pels ferros per a posar les cortines de l'orgue: 7 lliures i 10 sous.

Se ha pagat per la tela de les cortines de l'orgue: 13 lliures, 13 sous i 9 diners.

Al pintor per a pintar les cortines: 10 lliures.

A Anton Putx, marxant, per dos reixats de fil de llautó: 1 lliura i 10 sous.

Als manxadors Jaume Borrut i Francesc Figuerola per treball al afinar l'orgue: 4 lliures, 6 sous i 3 diners.

Als visuradors del orgue que foren els organistes de la Catedral de Tarragona i de Riudecols s'els hi donaren 56 lliures 12 sous 6 diners.

Al Sr. Narcís Vallés, apotecari, per el gasto de mantenir als visuradors durant la seva estada al Vendrell, va cobrar: 9 lliures.

Veus aquí un detall especialíssim del cost de l'orgue vendrellenc i una nota per la qual tenim un seguit de curiositats vilatanes de 153 anys enrera per saber la gent que hi va treballar i els jornals que cobraven en aquella època. Per els precedents gastos, trobem que l'orgue tenia cortines per a preservar la seguretat de la pols. Avui dia el nostre orgue no té aqueixes cortines perquè ja s'han fet dolentes o bé perquè així no se li tregui el punt de vista estètic i de bon efecte.

El cost total

El cost total de l'orgue que fou de 2.669 lliures 16 sous es pagà de la següent manera:

Dels impostos de les brises, que s'establiren amb motiu de la construcció de l'església, s'arreglaren 1012 lliures, 8 sous i 9 diners.

De l'administració de S. Gregori, 10 lliures.

De la Cofraria dels Dolors, 74 lliures, 11 sous i 3 diners.

De la capta que's feu per la vila s'arreglaren 222 lliures i 14 sous.

Dels fondos de l'aigua, 100 lliures.

Per acabar de tenir la quantitat corresponent unes quantes famílies vendrellenques bestregueren diners amb molta generositat per a que el temple parroquial pogués gaudir d'un instrument que estés amb consonància amb l'importància de la vila. La llista d'aquests generosos donants i la seva quantitat bestreta es la que segueix: Gil Vidal, 130 lliures; Anton Bassa, 130 lliures; Pere Mr. Vidal, 100 lliures; Rafel i Anton Escofet, 105 lliures; Josep Escofet, anomenat el Malsió, 80 lliures; Joan Romeu, 80 lliures; Isidre Fons, 30 lliures; Tomás Virgili, 30 lliures; Joan Fontana, 78 lliures; Anton Rubió, adroguer, 48 lliures; Francesc Carbonell, 48 lliures; Narcís Ramon, 48 lliures; Salvador Vallés, 48 lliures; Joan Alegret, 30 lliures; Pau Valdrís, 30 lliures; Pere Minguella, 30 lliures; Dr. Manuel Aumatell, Rector, 204 lliures i 2 sous.

A mida que s'anaven cobrant els productes de l'aigua, s'anaven també pagant les 1.249 lliures que s'havien bestret. El dia 4 de Desembre de 1789 quedaren totes les pagues satisfetes.

F. M. A.

(Continuarà)

Fins avui he signat les meves paraules amb les inicials del meu nom, traduïda la del primer cognom, apart dels ortogràfic-fenètics de la llengua catalana, per motius més aviat de modestia, doncs entenc que les paraules valen per la seva significació intrínseca i no per la del qui les escriu (cert que en el meu cas poca consistència més podien conseguir a l'ésser avalades pel meu nom insignificant).

Però hi ha moments que això podria significar defugir responsabilitats i fins una certa hipocresia hom podria veure en aquest fet (crec que implícitament se m'ha retret d'una fàisó no massa cavalleresca), però al saber que darrera les inicials hom ja hi llegia perfectament el meu nom, aquells motius primers ja no podien subsistir i així, amb tota la sinceritat que sempre m'he ventat de posseir, les meves afirmacions aniran acompanyades de la meua minça signatura.

X. X. R.

TEMPS I ETERNITAT

Els qui vivim embolcallats en la dinàmica vida barcelonista no ens donem compte del pas del temps. Les hores passen més o menys lentament, però invisibles. Passa l'any vintuit i arriba el primer segon de l'any vintinou i empenyats en l'idea d'una transcendència en aquest traspàs volem, a l'entorn d'unes viandes pantagruèliques i del xampany escandalós, sentir una emoció que no vaig saber copsar.

Els nous moments no els trobi diferents dels passats; vaig emportar-me'n tota la desil·lusió; aquell comiat, dissipat i pocasolta, de l'any vell em feu tornar una mica més escèptic i si entre tots els que renegaven, amb la copa a les mans, del finit vintuit vaig tenir la gosadia de sol·licitar-li una mica més de consideració, fou més per un truc d'oratória que no per un motiu sentimental.

Però si en aquells moments no vaig collir el pas de les anyades i no me'n vaig neguitejar, pocs dies després havia d'abocar-me a l'abim de la meua vida el fons del qual fa basarda per trobar-se ja tan profund. Aquella visió em trespàsà l'esperit, tot resumint el traspàs de moltes anyades, em significava que aquella fuga no és una insensibilitat de la minuteria del rellotge, massa sovint menyspreuada, quelcom sense sol·lució de continuïtat, sinó que els moments estan separats per solcs considerables i que és el salt que unit a un altre salt fan la llargada del camí que es perd en la llunyania i que jamai podrem recomençar.

Totes les coses son rellotge; una paraula de l'amic retrobat, una lletra concisa, breu, i l'alé d'una vida que fuig i que en un instant s'uprem senyala la fi, no d'un any, sinó del temps; no la vinguda d'un any novell sinó l'entrada a l'eternitat.

* * *

Feia la ratlla de quinze anys, les tres cinques parts de la meua vida, que no havia ni ovirat en la llunyania el poble, en el qual vaig viure constantment fins al començament de la meua adolescència.

(1) La lliura era una moneda antiga imaginària, quin valor varia segons els països. La lliura catalana tenia una equivalència de 2'67 ptes. i constava de 20 sous i de 240 diners. El cost total del orgue del Vendrell, en aquell any 1776, fou equivalent al preu de 7.127'85 pessetes.

BANC COMERCIAL DE BARCELONA

AGENCIA AL VENDRELL

Admetem subscripcions lliures de comissió
per a la

Subscripció Pública de 300.000.000 de Pessetes

“Deuda Ferroviaria del Estado”

al 4 i mig per 100 anyal, lliure d'impostos

Aquests títols s'emeten al tipo de 94 per 100 o siguin pessetes 470 per cada lámina de 500 pessetes nominals. Els subscriptors cobrarán el dia 1.er d'Abril el cupó trimestral íntegre, ço que fa que el tipu d'emissió resulti a 93'14 per 100 i que el rendiment líquit sigui de 4'80 per 100.

LA SUBSCRIPCIÓ TINDRÀ EFECTE EL DIA 11 DEL CORRENT

La vila de Montblanch, on s'hi guarda un meu record en cada pedra, la retrobí exactament ella mateixa com si el temps no hagués transcorregut, com si restés sospesa en una eternitat.

Les muntanyes que la circumden, aquell cercle feixuc a les meves primeres il·lusions, quan les feia voleiar com l'estel dels meus jocs perquè escapés per damunt els murs i em portés noves del més enllà incògnit, enlluernador, la ferotgia blavissa dels roquissers, la tenen presonera i no es dissipa el seu somni migeval de quan la noblesa del seu ésser la feia seu de la reialesa catalana. I quin tremir l'esperit. I quin guspirejar els ulls! quan l'he retrobat amiga, dissipades i fallides aquelles infantines il·lusions, que no s'han vist realitzades pel viure en altres pobles, falsament llampant, i amb una fretura de repós impossible en el meu cor.

Al lluny hom la confon amb la mateixa terra; les muralles, claps de sol que s'ha fixat en les fibres de la pètria substància, la guarden de tota invasió. Potser l'he retrobada més daurada, daurat al foc que rosegà les entranyes per la glòria esvaïda.

Però si la vila és inrenovella, la seva gent segueix, amb la mateixa folla cursa d'arreu, els camins sense repós de l'infinít.

Els infants d'ahir són els homes d'avui. Els homes d'antany són els vells que esperem només traspasar la vida llur, com per llevar-se una càrrega pesadora; ja hem fet prou en viure, ara us toca a vosaltres—ens diuen—de maldar per la vostra vida i per la dels que han de venir; bé tenim ben merescut el repós.

I, ai! que amb la seva vida s'enduen troços del nostre esperit.

Però en aquest lloc és on us veieu obligats a creure que la fi no és la fi. Si l'escepticisme ens lleva tot conçol, si ens revolta l'incògnit més enllà fins a defugir de creure-hi, què pot restar-nos en la vida migrada que compensi dels seus fatiscs? Serà la buidor, l'inanitat l'únic premi de l'esforç?

El sentiment de l'immortalitat cambia la follia en seny.—Els homes reflexes de la divinitat i com Déu uns i triples, esperit: intel·ligència, voluntat i sentiment, es renoven per la fe i fins son eterns en la mateixa terra. No per caprici, els esperits dels ancestres foren venerats en les llars des dels temps prehistòrics, sinó per necessitat anímica.

Els camperols, que parlen una llengua llisquenta i grisa com la fulla de les seves oliveres, son junyits als conreus cada dia, faç a faç amb la terra que torturen i li arrenquen la sang que els vivifica, com els pares llurs i com ben segur la seva fillada, que de tan guaitar-se en aquest mirall hi han deixat reflexada la seva imatge. Ells amb les mateixes arrels feridores solquen per entre reflexes humans que guarden l'esperit racial.

La terra! quin regust de suors fecondes que tenen els seus fruits! I la passió que desvetlla el neguit de les collites incertes i a l'arbitri del cel. Els cal una conformitat i esperança que son ben lluny dels sentits frèvol i lleugers dels nuclis de ciutat.

Aquestes virtuts els fixa una modalitat anímica, el recel, però els salva i conhorta la fe. Sense la fe els camperols no podrien existir.

L'esperit d'una religió que, amb tot i ésser universal, ha estat enmotllada al tarannar dels pobles, recull el trasbalsament de les ànimes en les grans alegries i en les dolors insuperables. Les campanes, d'un dring inconfusible per mi, exactament em reproduïren les sensacions d'antany i és el mateix goig i la mateixa pena que canten alternativament com odes llançades al cel per rapsodes que resumeixen un sentiment col·lectiu.

La fe que hom troba en el llinde de la vida els embolcalla amorosa fins més enllà de la mort i és l'esperit que supera la carn torturada pel viure esclavitzador el qui porta la serenitat als ulls i l'esperança als cors.

Pro aris et focis senyera ferma, vincle indissoluble, revel·lació de la fortalesa d'aquesta gran humanitat que únicament en el poble la veieu nítida i real.

He retornat i, fugaçment, en unes hores, he reviscut una colla d'anys.

Ara cada cosa, desfigurada a primer cop d'ull adquiria la fesomia que m'era tan coneguda, com si de mica en mica, poc a poc em revelés el detall inconfusible, els replecs del seu cos on hi viu l'ànima immaterial que l'informa.

Aquesta sensació del retrobament us esquinça el pit i us fa espurnejar els ulls. Els qui vivim pel món com uns pàries, sense el fogar que parla a la pròpia sang, esbandint pels camins infinits la pàtina de la cendra de la llar, restes de llenyes fecondes que després d'haver esgotat els seus fruits crepitaven en un rite mític sota la fumera campanuda, trobem en el retorn una punta de dolor en cada alegria. El goig és ben migrat i fonedic per quan la vida us empeny avant i us escatima les hores d'aquella visió.

Heu guaitat com en una espitllera la vostra vida d'infant, tan detinguda, tan ella mateixa, perquè la reviviu en els ínfims detalls de les coses. Després els fills dels meus amics, fent-me pessigolles als genolls, m'han retornat a la realitat present, tan diversa de la que hom somnia, i aquesta em porta el viure confús, gris, en el vertigen de la ciutat, entre les ànimes atrafegades que si tenen il·lusions i somnis cal que se'n desfacin com d'un bagatge feixuc i inservible.

La tragèdia dels qui vivim la vida que hom adjectiva moderna, els del poble no la poden comprendre. Dissortats d'ells si senten enveja de la urbs! els traspasaríem tots els oripells,

totes les llusssors, tota la falsetat d'aquest or, pel daurat de les seves cases, pels sostres encabironats i fumosos de les seves llars.

El somni, amb un xisquet del carril, s'ha esvaït. Cada dia aquesta fressa em farà més fonedissa la remor de rusc de la vila llunyana. Quan la recordi, que serà molt de tart en tart,

una punta d'anyorament humitejarà l'ull inquiet.

Talment Ovidi en la seva emocionant elegia, invoco als déus propicis que em donin l'esperança com faró de la meua dissort.

XAVIER XAPARRO I RIERA

De la festa, encara, que la Lira dedicà a En Ferrán Ramón

Varem prometre insertar alguns dels treballs llegits a aquella festa i avui venim a complir la promesa, tot i sentint, però, no tenir més espai per a inquirir-los tots, que be s'ho mereixen, mes no ens és possible donades les estretes dimensions del periòdic.

També vull ser-hi

Amic Ferrán: Si un assumpte, tan urgent com important, no hagués sigut la causa de trobar-me fora, jo avui hauria fet acte de presència en aquesta simpàtica festa que en aquests moments esteu celebrant; no obstant, i per tractar-se d'un dels més bons amics meus, no pot faltar-hi el meu humil concurs, encara que sols sigui en quatre ratlles.

I dic hauria fet acte de presència, perquè si bé no ting cap dret en concórrer als actes d'una societat de quina no en soc soci—i això ho se respectar molt—avui, i per damunt de tot, hauria pregat pogués ésser admés, si vols en un reconet, per a poguer gaudir d'aquesta hermosa festa, i amb doble motiu: per una part a l'haver format en la Comissió gestora del vintinari, i que tots encar recordem. ¡Com passa'l temps! quantes de coses han passat! Ja ho veieu, fa vint anys i sembla ahir; en canvi avui celebren els quaranta. Fa quaranta anys, una colla d'homes, tots ells plens de bona voluntat, vararen una barca, «La Lira»; durant aquests anys, aquesta ha sofert i ha aguantat tota mena de tempestes, fins veures en alguns moments quasi voltada d'esculls. Però aquells braus mariners sapigueren defensar-se dels mals temps, no desamparant mai, ni un moment, el lloc, que a cada u li corresponia, i per damunt de tot, sempre ha fet la seva via; solsament que de tots aquells braus homes, sols ha quedat sobre la barca un sol supervivent, que encar continua al seu lloc; i aquest és el que avui festejeu, el bon amic de tots en Ferrán Ramón.

¡Quaranta anys de cantar! i que sols a dues vegades cada setmana, representen 3.840 dies de fer el mateix, el *la-la-la*—que diria el Zacaries—i de quin ofici sempre se n'és aprenent; màxim, fadrí...

Poques societats, no tan sols a vila, sinó en poblacions molt més importants que la nostra, s'en trobarien de la categoria d'aquesta, en tot: quan s'ha fet alguna sortida, tan oficial com particular, ha sapigut mantenir-se

a nivell del més gran respecte; al revés d'algunes de fora, quines han vingut a vila; i com a cant, fins avui la Lira ha sigut de les que ha ocupat sempre un dels primers llocs.

Al llibre de notes de la Lira, no crec s'hi trobi cap *suspens*, tot han d'ésser *notables* i *sobresalients*, això sol significa el que val la societat, devent-se una bona part als mestres-directors que sempre hi ha hagut, i quins mes aviat han sapigut sacrificar-se moral i materialment en be de la mateixa, que no egoistes pel sou; l'altra part es degut al haver-hi homes quins a més del gran amor que han sentit sempre en vers la Lira, i el que representa, han sapigut imposar-se en els moments més crítics, i demés han correspost en tot, i un dels tals, el primer, ets tú amic Ferrán, tú que sempre has sigut qui ha portat la davantera en tot, millor dit, has sigut el cavall de batalla, donant sempre el pit a l'enemic si aquest ha existit...

Per tot ço explicat i per mil coses més, que podria dir-vos, la Lira, tenia un deure contrari amb l'home que, durant quaranta anys, ha batallat pel mateix ideal, pagant-li avui, amb aquest *petit-gran* homenatge d'admiració i respecte.

Jo, si bé allunyat un xic de la Lira, no per això l'he oblidada del tot, hi tinc massa records enterrats, no obstant, prou sabeu que en totes quantes ocasions s'han presentat per a fer quelcom en profit d'ella, no m'he fet pregar un moment; ho he fet, sens mires a cap classe d'interès.

I no vull cansar-vos més amb aquesta oratoria de *xavo*, sols que, ja que no hi he pogut ésser present, en l'hora dels brindis vos recordeu un xic del que—sinó ara—en altres ocasions havia fet molt per la Lira.

Visqueu tots forces anys a fi de poguer celebrar amb igual *pompa* el xexantenari. Igualment a tú, amic Ferrán, que en aquella data puguin fer-te un altre homenatge... a la vellesa.

LLORENÇ BOVÉ

BANC VITALICI

ESPANYA

Companyia Anónima d'Assegurances, fundada l'any 1880

ASSEGURANCES

Sobre la vida i Rendes vitalícies

Sobre transports Terrestres, Maritims i de Valors

Fondos de garantia en 31 de Desembre 1927: 101.416.601'36 ptes.

Pagat als assegurats durant l'any 1927: 10.182.638'68 ptes.

Seguros Vida en vigor en 31 de Desembre 1927: 298.799.943'20 ptes.

DOMICILI SOCIAL:

RAMBLA DE CATALUNYA, 18
BARCELONA

SUCURSAL:

CARRER D'ALCALA, NUM. 25
MADRID

EDIFICIS PROPIETAT DE LA COMPANYIA

DELEGACIÓ AL VENDRELL I SON PARTIT:

NARCÍS SOCIAS CARNÉ

PRAT DE LA RIBA, 6 - TELÉFON 17

Amics de la Lira:

Es per mi una satisfacció trobar-me avui entre vosaltres i celebrar, junt amb vosaltres també, aquesta festa d'intimitat i homenatge al nostre amic Ferrán com a propulsor i un dels fundadors d'aquesta simpàtica entitat coral a la que perteneixo amb més gust que a

cap altre perquè, en els vostres actes i en les vostres coses, s'hi respira sempre un aire germanívol i tenen el dolç caire de la bondat, senzillesa i agraïment.

Aquest acte, aquesta festa, tot i celebrant-se només en la reduïda dimensió de l'entitat i entre amics, te al meu concepte, una lloable

significació i un valor positiu que vosaltres com a coristes que heu viscut en continua relació amb l'homenatge, podreu apreciar millor que no pas jo, que, deixat portar per el meu tarannà d'afany d'estudi, he sigut un auellet emigrant i inquiet. I em refereixo, a que les entitats un cop constituïdes conserven o

no la puresa dels seus principis fonamentals segons la valor, esperit, energia i constància dels fundadors, passi el que passi i siguin les que vulguin les modalitats racials que evolucionen les nostres costums i inclinacions. I en aquest concepte, l'amic Ferrán ha col·laborat en aquesta entitat, posant-hi el fruit de la seva voluntat el mateix quan tenia 22 anys, que ara que la neu del temps adorna el seu cap, amb aquestes manifestacions fisiològiques pròpies de l'edat d'un cantaire que fa quaranta anys que, com jurament de fé enarbora el mateix penó.

Això que per sí mateix ja constitueix un mèrit i un agraïment nostre, resulta més ponderable encara si pensem en la tasca educativa que ha fet en Ferrán en benefici de la entitat, de la cultura de la mateixa i de rebot del gaudir de la vila en general. L'amic Ferrán, espontàniament, sempre que ha convingut, s'ha portat dins la més gran modestia, a fer de director artístic d'aquest estol de joves i noies que saben ben presentar-se en públic, aprenent aquests aixís d'estudiar les diverses modalitats del caràcter i refinant el temperament a l'exhibir-se d'una manera acurada i correcta.

I això, no és pas obra d'un home que no tingui res a fer i que ho faci per esport com ho faria un vulgar rentista o panxa-content, l'amic Ferrán es fill del treball i d'ell viu; sols hi ha consagrat les hores robades al repós, estimulat pel seu afany delicat i culte i com a corista que estina a la Lira amb carinyo filial procurant sempre sadollar de cultura l'ambient d'aquesta casa que tant honora a la vila del Vendrell. No és aquest el moment oportú de fer de Ciceró pronunciant llargs parlaments, més amb tot, faig vots per a que la bondadosa mare natura conservi el lluent mental i les energies físiques de l'amic Ferrán per molts anys, al menys fins que aquest bonic plançó que de nou ompla la seva llar d'alegria i que per segona vegada ha coronat el seu front amb l'honorós nom d'avi, vingui aquí i cubreixi sa

ca i decidida. Havia patit tant que volia acabar ni que fos excessivament transparent.

Ella havia tingut una passió amorosa d'una intensitat avassallant. Les paraules seductores i ardents del seu galant li havien begut les facultats de resistència. Perdé la noció de la vida i li fou anul·lat el control de l'existència com si li haguessin plantificat una careta de cloroform. Quan es donà compte de l'esdevingut ja era impossible de rectificar i la llei biològica s'esdevenia fatalment.

Una dona enamorada, en la plenitud de la naturalesa, en gran bellesa de poncella, en el període àlgid de la vida, precisa tenir una potent força de voluntat per dominar, per ofegar el desbordament de la joia anhelada, al contacte de revelacions insistents, oïnt a cau d'orella un raig de paraules i juraments que cauen damunt les víctimes indefenses com unes dossis d'opi que les transporta a un cel de felicitats d'artifici. L'agressió d'un amor explosiu es fa difícil deturar-lo si aprofita moments i situacions que ens deixen desamparades.

Es clar que després ve la reflexió i les inculpacions! Als pocs dies de la caiguda, havia notat, recelosa, que aquelles paraules es refredaven; que la fe arborada, amb la que m'havia traït, es manifestava esmortuïda. El quí tant m'havia trastornat, ara semblava tenir una altra veu; se li presentaven obstacles estranys, realment era un altre home per a mí.

Vaig començar per estar gelosa. Després temia «no sabia què» però ho presentia molt horrible, puix els dies transcorrien i els avisos maternals no obtenien el compliment dels juraments.

Ah! tot, tot, fil per randa,—va escoltar el senyor Nogués l'història disortada de la pobra Cristineta!

—Per què donar-li més detalls?—li deia amarada en llàgrimes.—Jo em sentia boja d'impotència per a obligar-lo al jurament. Volia retrobar el meu home abans de que me'l prenguessin, perquè les dones som crudels per a nosaltres mateixes. Escolti, ara, senyor Nogués, el més disortat dels desepers:

Una nit, trasbalsada per horribles pensaments vaig anar a les Roquetes a trobar la vella de càl Rostoll, que sabia de bruixeria i havia fet miracles per la comarca.

—Ai, ai, ai, Cristineta—digué el senyor Nogués, posant-se les mans al cap,—Per què no vingueres a mí?

Arribaren a la Parroquial i després de prendre aigua en la pica beneitera, al moment que es persignaven, tot caminant, ensopegaren, vora el munt de cadires destinades a ésser llogades, amb la Totxa de càl Rostoll, una donota de les Roquetes que se'ls hi apropà, segons sembla, per informar-se de la malaltia de la Cristineta. Es veia de sobres que a la malalta li enutjava tanta pregunta. La seva amiga i confident, l'Antonieta, tot estirant-li el braç i remolcant-la cap un altre lloc, l'obligà a termenar l'imprudent retenció, mentre la Cristineta, com justificant-se davant les dues dones, va dir en paraules d'humilitat i tristesa:

—He vingut a la missa de Sant Blai perquè ahir ho vaig prometre a la Candelera, després de lluitar una setmana entre la vida i la mort.

L'Antonieta arrastrava materialment la malalta cap el presbiteri. No podia veure ni en pintura la donota de càl Rostoll que després de tot, mai havia fet mal a ningú que hom sapigués. Però la nena cistellera li tenia una aversió tremenda.—Huix!—es deia en els seus dintres tot fugint de l'espallifada.—Ves que li'n fa ni quina confiança se li ha donat per a molestar així.

Recolzant-se rendida, repenjada més bé, al braç de l'Antonieta avançaren fins els bancs de més enllà de la trona. Allí s'assentà mig defallida, la pobra malalta, i digué, a cau d'orella, a la seva amiga:

—Oi qu'és una dona dolenta? Jo no ho sabia pas...

—Vaja, vaja, Cristineta, no hi pensis més i confia en el cantiret de l'aigua beneïta i sobre tot amb el cordó de Sant Blai. Que no ho has sentit a dir? Doncs mira, és molt miraculós.

Després d'oïr la missa, la de més santa devoció per la Cristineta, com mai en sa vida, presentaren el cant de cristall, amb aquell lliri en el brocal, tan blanc i en tal època, com si ell la guardés de les impureses de les mans, i amb el cordonet que envoltava la nansa.

Quan el capellà enlairà el salpassé per a la benedicció, l'Antonieta cistellera alsà el cantiret ben enlaire agafant-lo pel peu. Ella volia que la benedicció arribés de ple a ple, al cordonet del Sant.

Així que la cerimònia fou termenada sortiren poc a poc i es dirigiren a casa el senyor Nogués.

—Mira, Antònia, que no sé si podré arribar-hi, estic massa dèbil.

testa amb la musca barretina i pugui veure el bon apreci que tots tenim a l'homenatjat tot i contemplant joïós aquest retrat, ofrena gala-na i viu testimoni d'agraïment i admiració d'aquests amics coristes que canten, treballen, senten, pensen, estimen i embolcallen el seu pit amb un estandart que arreu pregona Virtut, Progrès i Amor, trilogia santa que, ben entesa, empeny als pobles vers els venturosos camins de la perfecció humana.

A. MARTORELL

Amic Ferrán: Em bat el cor i em sento abrusat d'una foguera d'amor i de carinyo, i veig com al vostre entorn s'hi abrinden flames del mateix foc.

A l'entorn d'un sopar de germanor hem vingut a retre homenatge d'amor, veneració i agraiement. Des de la fundació de la nostra estimada societat heu vingut essent el pare de tots i sou per a nosaltres com l'estel matutí que somrient i falaguer ens veniu senyalant dies de glòria; sou com el far lluminós que'ns senyala la victòria; sou el bès primaveral que feu sorgir la nostra estimada Lira i amb ella harmonies, amor, entusiasmes, calor i vida, música i poesia, pau i dolça ambrosia, nectar delitós que suavitzava les penes de la vida i fa d'aquesta societat la perla més xamossa de la nostra vila.

Sou l'esperit selecte i altruista que pujant rialler i animós ofreneu flors del vostre generós cor als demès; i si no, ¿què son aquests anhels i ànsies de que a la nostra societat s'hi palpi vida exuberant de cultura i de il·lustració? Vos sou el ferm puntal dels actes que mes engrandeixen i enlairen el nom de la nostra casa i amb ell el de la vila. Sou l'home democrata; i en vostre cor hi te tothom cabuda; per ço a vos tots venen i us estimen i vos sou el seu amic i conseller i es sempre esperat el vostre gest franc i rialler.

De la nostra Lira n'heu fet com un niu d'alesos i dintre d'ell s'hi escalfa la sang i bat el cor tot cantant himnes i florint mil roses.

Aquest esclat d'entusiasme és sols una guspira de la foguera d'agraïment que abranda el nostre cor per tots els incontables actes nobles i desinteressats que heu realitzat en pro de la nostra benvolguda Lira.

Companys: Alço la copa a la salut de l'amic, conseller i pare de tots.

ENRIC SOLÉ

Companys: La nostra humil societat s'ha vestit avui de festa per a honorar a un home voluntariós, diguem un home símbol, car no es possible parlar de la Lira sense acompanyar-hi l'esperit triomfador del bon company Ferrán Ramon. Ell, tant en les diades de glòria com en les de defalliment per que ha atravesat la nostra volguda societat, sempre hi ha sigut latent el seu cor, a les primeres per a conservar-les i superar-les, a les segones per a recuperar i enfortir, alentant i animant als companys que saberen fer-li costat per a no deixar marcir aquesta senzilla però flairosa floreta que nomenem la Lira, nascuda per un ideal de cultura i amor com totes les seves germanes per obra i gràcia del gran Josep A. Clavé, qui va crear aquestes masses corals amb la idea d'agermanar els homes i apartar-los dels vicis i de la beguda, on perdien els sentiments, tot inculcant-los-hi amb cants d'aire popular l'amor a la música i a l'art que és l'ideal que abranda avui a aquest exèrcit de la pau i fraternitat del qual també en formem part nosaltres.

El lema amb que aixecà bandera Clavé, diu prou la finalitat perseguida amb la seva obra. Aquell Progrès, Virtut i Amor encara avui lateix dintre els cors de quants volem seguir les seves petjades i ens dona forces per a

continuar la seva tasca, tot i enmotllant-nos als avenços del nostre temps.

La Vida, aquesta paraula que pronuncia el company homenatjat quan vol reconciliar-nos i fer-nos comprendre sempre que's presenta alguna d'aquelles discussions violentes inevitables entre companys, La Vida és el curs de la nostra existència a la qual tots hem de saber enmotllar-nos-hi. No ens parem i continuem seguint els principis d'aquell prodigiós lema del nostre Clavé. Siguem fervents seguidors de la obra de regeneració empresa, prenem per model la perseverància i la voluntat mai exhaurides en el nostre company Ferrán. Aquell «và!!» que quan surt dels seus llavis a tots ens mou, hem de procurar que'ns remogui l'ànima i ens dongui forces suficients per a augmentar el prestigi que ja gaudeix la nostra estimada Lira tant a vila com fora d'ella.

¿No vos agrada sentir parlar de la fraternal amistat que'ns portem mútuament tots els «lirus»? De mi diré que m'entusiasme, car tant si son festes les que's celebren, com si son disorts el que passen, sempre trobeu aquí mans i voluntats disposades a tot.

Les mateixes paraules curulles de modèstia

pronunciades pel company homenatjat el passat divendres al fer-lo sabedor de l'acte que avui celebrem per a honorar-lo, son ben palesa demostració de la franca companyonia que regna dintre aquesta casa. Aquell «jo seguiré essent com he sigut fins ara», no és veritat amics que al sentir-les pronunciar a un home com ell que fa quaranta anys, junt amb tres companys més, va fundar aquesta societat, vos alenta i empeny a imitar-lo?

Per acabar permeteu que vos digui company Ferrán que la distinció de que avui sou objecte la teniu ben afanyada, ja que tots sabem be prou que fins a l'hora present cap altre de nosaltres s'ha sacrificat tant, ni amb tant plaer, per el bon nom de la nostra Lira, com vos heu fet.

Jo, personalment, em sento orgullós del contacte amb vos per mitjà d'aquesta societat, i fins goso nomenar-vos el nostre Mestre Espiritual, i vos desitjo molts anys de vida i bones forces per a seguir continuant amb el cor jove i voluntariós com fins ara, car la sola vostra presència obra com una mena de excitant del nostre esperit per a seguir endavant sense defalliments. JOSEP CARALT

Café Restaurant "El Nuevo Liceo"

DE

LLORENÇ BONASTRE

RAMBLA PLA DE LA BOQUERIA, 4 I 6.

TELEFON 15812

Davant la estació del Metro

SERVEI PERMANENT

HABITACIONS MODERNES

Individuals des de 4 pessetes

Per a matrimoni, des de 6 pessetes

Aigua corrent calenta i freda i Quarto de bany

—Cal complir la paraula al senyor cirurgia. Fet i fet son quatre passes i venen de baixada. No t'espantis, dona, pensa que avui és un gran dia per tú (aquella ingènua, sense saber-ho, deia una gran veritat).

Quan la criada del número 16 del carrer de Mar obrí el cancell, la Cristineta tingué de seure's a l'escala. Estava cansada, abatuda i se li removien en el seu cor les complexes inquietuts que li capgiraven els sentits.

Passats breus moments, entre la nena cistellera i la criada, entendrides a més no pòguer, gairebé a pes de braços pujaren la convalescent fins el despatx del senyor Nogués el qual despatx estava en l'entressol, i encara hi era quan jo vaig marxar del Vendrell.

Baixà don Francisco. Acaricià la Cristineta i després de donar-li un reconstituient i una copeta de vi ranci, bo per fer reviure un mort, suplicà a la cistellera i a la minyona que'ls deixessin sols. Amb tota delicadesa l'Antonieta col·locà el cantiret al mig de l'escriptori del gran clínic i amb unes paraules amoroses per a la Cristineta deixà el departament. El metge fermà la porta amb un baldó.

Calmosament va sentar-se davant la malalta amb una actitud que semblava insuflar-li energies i desplegant un somriure aconhortador li va dir:

—Vaja, nena, això no és res. Sigues franca, digues-me tot el que et passa perquè em sembla que no has d'anar a cal apotecari per medicines. Tu saps com t'estimo i en el fet de sortir de casa meva amb aquell maltemp per a venir-te a veure te'n vaig donar una prova ben bona. Veiam, Veiam. Tu no tens cap mal orgànic i la meua llarga experiència m'ofereix la perspectiva d'un mal d'amor tan propi de la juventut. No oblidis que als metges se'ls ha d'obrir més el cor que no pas al confessor. Confesta'm; d'on ve aquesta tamborinada?

La Cristineta tenia ganes d'obrir la resclosa per a donar eixida a la compressió de l'aigua.

A qui millor que el senyor Nogués podia buidar tot el pes de la seva desventura? Ell l'havia assistida en totes les malalties. Si en aquesta no l'havien anat a cercar era perquè hom sabia que no estava bo. Unicament per aquest motiu els de la casa la Cristineta es decidiren a molestar el senyor Reventós, el metge gran com li deien, el qual a l'enterar-se de certes coses estimà prudent no embrancar-se de mala manera. Home foguejat en els combats de

la vida exigí la presència del metge de la casa. Això era protocolari.

Entregant-se a la bona de Déu, la Cristineta, es manifestà fran-

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.-BILBAO

Capital: 50.000.000 de pessetes, totalment desemborsat
Reserves: 32.756.771 pesetes

Sucursal al Vendrell

Capitals confiats al Banc en 31 de Juliol prop-passat

En compte corrent a la vista i imposicions.	Ptes. 204.675.486'34
En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis.	96.030.859.40
En imposicions a plaç.	74.916.543'41

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 292.277.358'60

Negociem els cupons venciment 1.º de Març

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3 % anual
De tres mesos a 179 dies.	3'50 %
De sis mesos a 364 dies.	4 %
De un any en endavant.	4'25 %

ESPECTACLES

Aquests dies hem tingut funcions teatrals. Qui ens ho havia de dir! Estaven anunciades sessions de cine, i, cataplum! La Companyia dramàtica castellana Santacana aparta la blanca tela, arranja l'escenari del Tivoli, i... *El Idiota*, drama en tres actes, amb totes les truculències que «su argumento requiere», i amb totes les idioteses que son del cas, repartides entre tots els personatges. Perquè, mireu que'n son de... d'això que deiem, aquells dos germans, enamorats, el primer acte; freds planejadors de crims, el segon, i el tercer, refinats assassins de les seves respectives xicotes amb nocturnitat i engany! Sort que l'altre germà, l'idiota oficial, com si diguessim, estava al tanto», i amb un sol tret (que, això sí, devia sentir-se de la muntanyeta) els «pela» tots dos quan ja era imminent l'aca-tomba...

L'obra és un apropòsit per al lluitament d'un actor. En Santacana, en aquest cas, en el paper del protagonista. I cal confessar que'n treu força partit; ens semblava que estavem veient Lon Chaney en un d'aquells tipus anormals als quals es mostra tan encaterinat. Els demès, els demès rai; ni els noms varen donar-nos. Quan el «divo» no és en escena, sembla que la comèdia pot fer-se en tò menor i a mitja llum. Una dameta jove hi ha, que sap de què va i el què ha de fer.

L'endemà, el dilluns, i en sessió vermout, van posar *El Abuelo*, cinc actes de Perez Galdós; i aquí sí que'ns trobem davant d'una obra portada amb traça i bellament escrita. Llástima que'l senyor Santacana s'hagi enamorat d'aquell arrossegall en el dir, que empren altres primers actors, catalans i castellans. No cal dir els noms. I com que ell exagera aqueix dir ampla... gròs... llarg..., resulta d'una pesantor que més el perjudica que no pas l'afavoreix. Aquella dameta

jove hi treu faves d'olla amb aquella difícil facilitat, qui és condició primordial en el teatre.

El públic, no massa nombrós, aplaudi al final dels actes, i no'n surti pas decepcionat; el mal fou que de l'escalinata no s'entenien, i de les butaques de pati amb prou feines. Massa teatre per la gent que hi havia, i massa «castizos» per la nostra oïda.

La Jacobini, al Tivoli, va fer un bon paper en la nova i excel·lent pel·lícula *El Crimen de Vera Mirtzeva*; i la Pola Negri en *Confesión*, posada en el Centre, també va agradar molt. Ara es surt satisfet dels nostres cines.

REFRAN

ESPORTIVES

Per iniciativa del Gimnàstic de Tarragona el dia 7 d'Abril començarà a disputar-se el Trofeig Casa Llanas

Entenent que és de fort interès per els aficionats al futbol d'aquesta enconrada, copiem del periòdic «Deportes», de Barcelona, les següents interessants manifestacions del senyor Benazet, de Sitges:

«Hasta nosotros llegó hace unos días la noticia de que varios clubs de las provincias de Tarragona y Barcelona estaban estudiando la manera de organizar un Torneo que al tiempo que llenara unas fechas en su calendario de partidos, les compensara, económicamente los esfuerzos que tienen que realizar para sostenerse.

No podíamos, pues, desaprovechar la oportunidad de encontrarnos casualmente con el buen amigo don Buenaventura Benazet, «alma», podríamos decir, del C. D. Sitges, sin someterle a la tortura de un interrogatorio. Y él, que es la bondad personificada, contestó cumplidamente cuanto le preguntamos. He aquí, lo más fielmente reproducidas, las palabras del querido amigo:

—Si, en efecto. La idea es del señor Llanas, de Tarragona, ex-directivo del Club Gimnástico, que habiendo encontrado favorable acogida en dicho club fué inmediatamente llevada a la práctica. Convocados por el Gimnástico, nos reunimos el pasado domingo en sus oficinas, representantes de los diez clubs siguientes: Gimnástico, Ta-

rragona, Reus Deportiu, Catalunya Nova, A. Alumnos Obreros de Villanueva y Geltrú, U. E. de Vilafranca, F. C. Vilafranca, F. C. Vendrell, Athlético Vallenc, Club D. Sitges y F. C. Tarragona.

Tras breve discusión, se acordó disputar entre los diez clubs allí representados el «Torneo Casa Llanas» —de coste 8.000 pesetas, según se nos dijo—, todos contra todos, por puntos, y a doble vuelta.

El Torneo empezará el día 7 de Abril próximo y terminará a últimos de Julio. Los clubs interesados venimos obligados a presentar una relación de diez y siete jugadores, que son los que tendrán que jugar el Torneo. Durante la celebración de éste, podrán ampliar dicho número hasta dos más, como máximo. Asimismo, los clubs hemos acordado presentar cinco árbitros cada uno, amateurs, naturalmente, de entre los cuales se elegirá cada domingo aquellos que los clubs estimen más capacitados.

En dicha reunión se nombró el Comité organizador, distribuyéndose los cargos, que son estos: Presidente, Alumnos Obreros; secretario, Gimnástico; tesorero, Club Tarragona, y vocales, Reus Deportiu y Sitges.

A cada partido asistirá un miembro de dicho Comité, siempre, desde luego, al en que su club juegue, debiendo dicho delegado dar fe del resultado técnico del encuentro que presencie. Los fallos de este comité serán inapelables.

Cada Club ha hecho un depósito de cincuenta pesetas para subvenir a los primeros gastos de organización. Volveremos a reunirnos dentro de breves días para trazar el calendario de partidos. Y seguidamente, se someterá todo lo acordado a la aprobación del Consejo directivo de la F. C. de F. A., enterado ya de este proyecto, que desde el primer momento vió con agrado y más ha de verlo ahora en que se han atendido algunas indicaciones que hizo acerca de los clubs que debían jugar este Torneo, en el que tenemos puestas nuestras esperanzas todos los clubs, pues influirá poderosamente en el resurgir del fútbol en toda la comarca, hoy desgraciadamente aletargado.

Es de creure que aquest torneig vindrà a aixecar bon troç els ànims de la afició i socis i no socis del Club d'Esports sabrán fer-se ressò de la importància que promet assolir competició tan interessant. Així mateix és d'esperar dels equips locals que sabrán demostrar una vegada més la seva gran voluntat al futbol local.

De Calafell

Calafell F. C. 1—Joventut Bisbalenca, 4

Ja tenim a la nostra comarca una nova sava que rebrota en l'arbre futbolístic. Calafell, la veïna població que restava quieta i on no hi havia pogut arrelar el futbol en ses diferents tentatives, avui, i de prompte, s'imposa i neix un estol d'amics sport-

mans, i formant una entitat, organitzen un equip, arranjen un camp i obtenen l'estímul dels veïns d'aquella població i la del seu barri marítim. Els seus directius no accepten el defalliment de la primera volada i cerquen un seguit de dades per a la celebració de festes esportives, formant un calendari d'encontres entre equips humils, com ells, de veritable amateur. Així veurem com el passat diumenge rebien la visita de la Joventut Bisbalenca, qui a l'ensems retornava la que dies enrera li feu el novell equip de Calafell.

L'encontre fou jogat en mig de gran expectació entre la numerosa concurrència i amb gran entusiasme per part de l'equip local demostrant els visitants, la seva superioritat que'ls hi donà el triomf.

Durant la primera part, es marcaren tres tantos, dos pels visitants i un pels locals, marcant els visitants dos tantos més a la segona.

Mai es fa tard si les coses resulten beneficioses; pit i amunt, i no desmaià que un dia és la derrota la que'ns amarga i altre dia ens resulta el triomf més esclatant.

(Retirat del número passat per excés d'original.)

Calafell F. C., 3—Selecció Vendrell, 6

Un nou encontre a la veïna població de Calafell es celebrà el passat diumenge entre els locals i una selecció vendrellenca, obtenint els visitants el triomf. L'encontre, com el del passat enfront amb l'equip Joventut Bisbalenca, fou molt disputat. Els tantos foren marcats de la següent manera: 1 i 2, Vendrell; 3 i 4, Calafell; 5 i 6, Vendrell; 7, Calafell; 8 i 9, Vendrell.

PERE BONSONS

D'Escacs

La nova junta de la Penya d'Escacs del Centre Industrial ha quedat constituïda així:

President delegat de la directiva del Centre: Josep Ramon Blanch.
President de la Penya: Isidre Olivé.
Vispresident: Salvador Euras.
Tresorer: Bartomeu Pla.
Vocals: Salvador Olivé, Josep Estalella i Pere Papiol.
Secretari: Joan Diu.

L'estat actual del Campionat de primera categoria es el següent:

Diu	Partides jugades	8	punts	12
Domingo	5	5	6	
Estalella	8	8	8	
Euras	8	8	13	
Martinez	9	9	6	
Mercader	8	8	12	
Olivé	8	8	11	
Toldrà	7	7	4	

ALFIL NEGRE

CIMENT

MOSAICS

URALITA

Venda de tota mena de materials per a la construcció

J. JULIVERT

Fàbrica de Mosaics - Doctor Robert, 12

Del sí más alto
al do más bajo

el maravilloso altavoz

ARCOFON

REPRODUCE TODOS LOS TONOS
CON IGUAL NATURALIDAD

Recoge toda la melodía de la música
en su tonalidad original

Precio del ARCOFON 3, Ptas. 195'00
» » ARCOFON 4, » 150'00

Telefunk-Radio

A E G

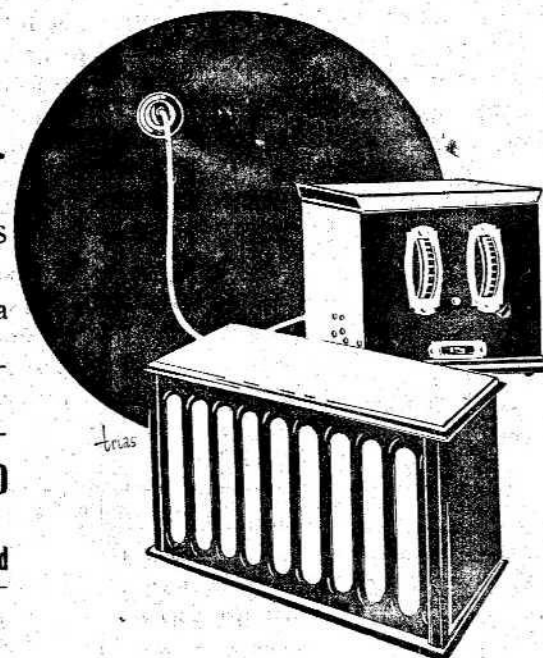
Ibérica de Electricidad
S. A.

Barcelona

1903

1928

Ronda Universidad, 22

Débiles tomad el acreditado Elíxir Callol que da Vida y Juventud

Es rápido científico agradable

INFORMATIVES

Notes Municipals

—Per trobar-se malalts els senyors Alcaldes i Primer tinent d'Alcalde, el passat dijous no es va celebrar la reglamentària sessió de la Permanent. Aquesta es reunirà avui dissabte.

—La Direcció general de primera ensenyança demana que l'Ajuntament ratifiqui l'acord del passat dia 20 de Setembre oferint el vinticinc per cent del cost del grup escolar, únic tramit que manca per anar a la seva execució.

La entrant setmana es reunirà el plè per a decidir sobre tan important qüestió.

—Durant els dos primers mesos de l'any present han entrat a la caixa municipal 38.236'60 pesetes i se n'han satisfetes 29.187'79.

NOVES

La Comissió nomenada per les juntes generals del Centre Industrial i Sindicat Agrícola d'aquesta vila, per a tractar amb l'Ajuntament sobre l'afer de la classificació de les aigües potables d'aquesta població que està laborant el Municipi, ens demana fem públic que al seu dia fou rebuda per la Permanent a la que va ésser exposat el motiu i objecte per el que fou nomenada dita Comissió, i que en la dita entrevista va quedar-se en que la Permanent tornaria a cridar altre dia a la mentada Comissió per a donar la seva contesta a les peticions que se li han formulat.

Entre tant la dita Comissió prega a tots aquells tenedors d'aigua que no estiguin conformes amb el que s'els assenyala a la fulla de notificació que'ls ha passat l'Ajuntament, que formulin a les oficines municipals la corresponent reclamació aportant-hi el major nombre possible de detalls.

Antigament el cuinar amb gas era un luxe. Avui, degut al perfeccionament dels fogons i cuines, esdevé una apremiant necessitat.

No hi ha res més pràctic ni més econòmic que utilitzar el gas per a l'ús domèstic.

A aquelles cases que tinguin instal·lació de canyerries de gas i no la utilitzin, la Fàbrica d'aquesta vila, gratis i sense cap compromís els hi posarà un fogó per a que puguin provar de nou la utilitat de cuinar amb gas.

Una numerosa brigada està procedint a l'esfaltat de la carretera de Calafell, trobant-se ja a les portes de la vila. Es diu si a seguit el mateix treball es continuarà a la carretera de Valls.

Compra-venta de cases a Barcelona
AGENCIA PLANA
MAJOR, 10. - VENDRELL

Dijous passat al Centre Industrial s'hi va celebrar el segon concert musical de Quarisma, assolint un assenyalat èxit el Quintet Gomis, qui va executar un escollidíssim programa.

El concert de dijous vinent s'hi donarà una gran audició de música executada amb una magnífica i moderna gramola «Aparato Ortofónico «La Voz de su Amo»», cedit per la Casa Werner S. A. de Barcelona i amb plaques impresionades per el nou procediment elèctric. Tenim entès que la potència i dolcesa d'execució d'aquest aparell és tan gran que arriba a donar la impressió de naturalitat complerta.

La grossa concurrència que assisteix a aquests concerts diu ben clarament que la afició a la música continua essent ben intensa entre'ls nostres conveïns.

FIGURINS
TEMPORADA D'ISTIU - Lo més nou - Lo més chic
POSTALS Sorprenents novetats

CASA JORNET
CORRESPONSALIA DE PERIÒDICS, REVISTES I NOVELES

La Comissió gestora de la restauració de l'orgue de la Església parroquial ens fa a mans la primera llista de donatius que ha rebut. La importància dels mateixos diu prou bé quina bona acollida ha tingut la iniciativa del gran vendrellenc i il·lustre músic En Pau Casals, i com els seus com-

patricis tenen a goig secundar-lo en la seva pensada de rehabilitar el magnífic instrument de la nostra Església, per a el que el Mestre Casals tant de carinyo ha demostrat.

Veus ací la llista:

Junta restauradora	1.000 ptes.
Capellà encarregat i Clero	500 »
Jaume Carner	1.000 »
Dolors Ventosa	250 »
Dolors Escofet Vda. Alegre	250 »
Rosa Sanmiguel	125 »
Dolors Papiol Ramon	250 »
Una família de la vila	250 »
Josep Magriña	125 »
Josepa Montaner Vda. Palau	250 »
Angel Mercadé	250 »
Antonia Fons Vda. Ribas	150 »
Fills de D. Albert Fontana	100 »

Total 4.500 Ptes.

La Comissió restauradora es complau fent públic el seu agraïment vers als donants i espera continuar trobant la mateixa bona acollida que la iniciació ha demostrat, única manera de lograr la recaptació de l'alta quantitat que's necessita per a afrontar les pujades despeses a que ascendeixen les obres que s'estàn realitzant.

J. PASCÓ OCULISTA

Graduació de la vista :: Selecció dels ulls

VENDRELL: Doctor Robert, 10

Diumenges, de 9 a 12

VILAFRANCA: Rambla de Ntra. Sra., 37, 1.er

Dissabtes, de 8 a 12

Hem de constatar el goig que hem tingut al fullejar el magnífic extraordinari amb que'l confrare «Aires de Conca», de Montblanc ha volgut solemnitzar els vinticinc anys de vida en la publicació de les seves fulles. Veritablement és un esforç d'alta valor i quin llarg sumari, reple de bones firmes i adornat d'excel·lents dibuixos i gravats, hom devora amb frenesí.

Rebin els que l'escriuen i l'impressor Recasens que l'imprimeix, la nostra enhorabona per l'encert i cura que hi campejan i que'l fan un dels mes saborosos fruits de la premsa comarcal catalana.

CORRESPONSALIA DEL

BANCO DE ESPAÑA

JOSE ALEU-PI. Pi i Margall, 15, 1º

VENDRELL

L'estat sanitari d'aquesta vila, gràcies a Déu, torna a ésser ben normal poguent-se afirmar que ha sigut del tot foragitada la marfuga de grip que, encara que en forma benigna, tants de malalts ha causat.

Clinica Dental

MARTORELL

Odontòleg-Puericultor

Doctor Robert, 13 VENDRELL

Consulta tots els dies

«Tivoli Vendrellenc.—Avui, nit, i demà, tarda i nit, aconeixement sensacional amb l'estreno de la millor producció de la temporada «Bean Sabreur», (bessona de Beau Geste), ¡El Film de les mil i una emocions!; important estreno de l'hermosíssima producció de gran luxe i presentació «Afortunado en Amores»; la bonica i interessant «Revista Actualidades» i la cinta còmica «Mujer a la fuerza».

Dilluns, tarda; Gran Sessió Vermouth.

Josep Macián i Perez
ADVOCAT

Despatx tots els diumenges de 9 a 11
al H. del Centre

Jaume Ramón, 14 VENDRELL

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Una nena filla de Jaume Sanabre Milà i de Emilia Nin Mañé; una nena filla de Emili Soria Gracia i de Rosa Villarroja Estrada; una nena filla de Joan Rovira Amigó i de Maria Nin Casellas.

Defuncions: Tecla Gaset Ferrán, de 70 anys Estrella 15; Marguerida Rallé Solé, de 75 anys, Major 12.
Matrimonis: Cap.

Es ven la casa

número 44 del carrer de Cristina Baixa.—Informarà aquesta impremta

Parelles de coloms i ànecs petits
Qui en vulgui comprar pot dirigir-se al Tuis.

Establiment de Biberia i Espardenyeria

S'arrenda en aventatjoses condicions. Per informes dirigir-se a la impremta d'aquest periòdic.

Sumoy, sastre

Necessita dugues ofiales-Feina tot l'any

Auto turisme «Chevrolet»
rescentment ajustat

ES VEN en bones condicions. Dirigir-se a casa Altés, Plaça Pi i Margall, 17

RADIO Aparell 3 làmpares, altaveu, de molta potencialitat, Barcelona i extranger. Venc i instal·lo molt barato. Pot sentir-se tots els dies, Sant Magí, 40

Es ven hort tancat

amb edificació per a poguer viure al mateix clos. Donarà raó i detalls En P. Plana, Major, 10. pral.

Es ven una pessa de terra
de sis jornals del país, composta de vinya comp i oliveres en la partida «Pallissa Cremada»; raó en aquesta Imp.

ES VEN UNA CASA

al carrer de Colón d'aquesta vila, i de la que donarà informes a la impremta d'aquesta setmanari.

Es ven una caseta de banys
amb dos esplèndits departaments

Si a algú li convé
que fassi el cap viu
S'en farà més diné
si espera l'istiu.

Per informes dirigir-se a casa Pau Mata, Salmerón, 13 bis

Es venen dugues cases
situades al carrer de la Pau, compostes de baixos, amb corral, entressol i pis, apropiades per a pagés. Es vendran juntes o per separat. Informarà aquesta impremta.

Es ven part d'una casa

a la Platja de Sant Salvador i en el punt més cèntric de la mateixa. Per informes i detalls dirigir-se al carrer Nou, número 22

Narracions i llegendes de Poblet

Un tomo: 1'25 ptes.

De venta a la impremta Ramon

Rafel Fusté

Pèrit Agrònom

Compra-venta, peritatge i recana de finques

AIXECAMENTS DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES

Carrer de Mar, 18 VENDRELL

BORDILLOS PER ACERES

PROPIETARIS: Es avui obligació ineludible la construcció de les aceres

PREU DE GÀNGA:

BORDILLO a 3'75 pessetes metre

¡APROFITEU LA OCASIÓ!

MANUEL PRATS, Major, 42.-Vendrell

CONFECCIÓ ACURADA DE MARMOLISTERIA
I PEDRES GRAVADES PER A NINXOLS DE CEMENTIRI

DEMANI V. LA XOCOLATA SOLSONA

EL LABORADA A LA MILLOR PERFECCIÓ
I EN TOTA MENA DE QUALITATS

DE VENTA A TOTS ELS ESTABLIMENTS

Representant: Josep Mañé S. Sebastià, 15-VENDRELL

Les galetes SOLSONA no tenen competidor

VERGE DEL AMOR HERMÓS

¿Teniu alguna imatge per arreglar?

¿Voleu veure comensar i acabar una imatge a mida del vostre gust i preu?

No cal anar a fora tot ho trobareu al taller de Escultura de JOAN BORRULL Altars, Oratoris, Capelles i tot el perteneixent a l'art religiós.

Santa Anna, 14 - Vendrell

Antoni Negre

Agent de CANVI I BORSA

Plaça de Catalunya, n.º 16, 1.er Telèfon 14278

INTERVE EN

Valors: Cupons: Préstecs Personals sobre valors i mercaderies

RENTISTES!! En tota adquisició de valors l'únic document que dona fé de propietat enfront dels tribnals es la póliza de compra sotscrita per Agent de Canvi i Borsa.

CRÉDITO AGRARIO, S. A.

Compramos fincas rústicas, por importantes que sean, estén o no gravadas, ofertas por escrito.

Cortes, 689, pra. - BARCELONA